

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐ. Κ. Λαδ.

Λε 8

Ἐ. τὸ Ἐξωτερικόν

Φα λρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητῶν νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωσι δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συντηροεὶ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ἁλβανικὴ κίνησις, τουτέστι αἱ ἐνέργειαι τῶν διαφόρων κομητῶν ὑπὲρ τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος ἐλαβον ἐσχάτως πολλὴν ζωηρότητα. Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀνταποκρίσεις τινὰς ἐξ ὧν δύναται τις νὰ πεισθῇ ὅτι, ὄντως, μετ' οὐ πολὺ ἡ ζωηρότης, ἣτις μόλις νῦν ὑποφώσκει, θὰ λάβῃ ἀπειλητικὰ διαστάσεις. Περὶ αὐτῆς δὲν πρόκειται ἡμεῖς ν' ἀσχοληθῶμεν. Τὸ ζήτημα ἐξετέθη ἤδη πολλάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων· θὰ προσπαθήσωμεν δὲ βραδύτερον νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ καὶ νὰ μελετήσωμεν κατὰ πόσον αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου καὶ ὁποῖος ἐσεται ὁ δεσμός αὐτῆς μετὰ τῆς Ἡπείρου. Ἐν τῇ ἁνῳ Ἀλβανίᾳ οἱ καθολικοὶ ἐπισκοποὶ συνήλθον ὅπως καθορίσωσι τὸ ἀλφάβητον τῆς Ἀλβανικῆς γλώττης· ὁ μνηστήρ τοῦ Ἀλβανικοῦ θρόνου ἐλέγχθη ὅτι μετέβη εἰς Κέρκυραν καὶ Ἀθήνας, πράγματι ὅμως δὲν ἐπεχείρησε τὸ ταξίδιον τοῦτο διότι οὐδεὶς εἶδεν αὐτόν· πράκτορες Ἰταλικῶν καὶ Αὐστριακῶν κομητῶν διατρέχουσι τὴν Ἡπειρον καὶ Ἀλβανίαν καὶ ὅλας τὰς παραλίους πόλεις τὰς γειτνιαζούσας πρὸς αὐτάς, ἵνα οὕτω κατορθώσωσι νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς ἐνεργείας αὐτῶν εἰς κύκλον εὐρύτερον. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τούτων θάττον ἢ βράδιον θὰ ἐκδηλωθῶσιν εἰς βάρος τῆς Τουρκίας, ἥτις, ἀποφασίσασα νὰ ἐξακολουθήσῃ διοικοῦσα τὰς διαφόρους ἐπαρχίας κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς καταπίεσεως, θὰ εὐρεθῇ αἰφνης πρὸ νέων περιπλοκῶν καὶ πρὸ νέας πυρᾶς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κατασθέσῃ. Τρία στοιχεῖα ἀπειλοῦσι νῦν τὴν Τουρκίαν· τὸ νεοτουρκικόν, τὸ ἀρμενικόν, καὶ τὸ ἁλβανικόν. Μέχρι τοῦδε ἕκαστον εἰργάσθη δι' ἴδιον λογαριασμόν καὶ μεμονωμένως. Ὁ ἀγὼν ὅμως εἶνε κοινὸς καὶ τὰ συμφέροντα τὰ αὐτά· ὥς ἐκ τούτου ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπέλθῃ συνεννόησις μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων στοιχείων εἰς τὴν κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν Τουρκίᾳ διοικήσεως πολεμικὴν αὐτῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὁποῖον θὰ εἶνε μᾶς τὸ εἶπεν ὁ Γούλουχόφσκις εἰς τὸν πρότινος ἐκφωνηθέντα λόγον αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τόσον ἐξημεμένην τὴν φαντασίαν ὥστε νὰ πιστεύσωμεν τὰς θεωρίας τινῶν ὅτι ἡ Ἀλβανία θὰ κηρυχθῇ ἡγεμονία, ὅτι ἡ Ἀρμενία θὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν κτλ. Πιστεύομεν

μόνον ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Τουρκία βαδίζει εἰς τὸν στραβὸν ὁρμὸν ὑπάρχει ἐλπίς καὶ ἡ Ἡπείρος, καὶ ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Μακεδονία νὰ ἀποκτήσωσιν ἐλευθερίαν. Δις μέχρι τοῦδε ἡ Ἀστρία καὶ ἡ Ρωσία συνέστησαν εἰς τὴν Πύλιν, ὅπως αὕτη, ἀπεβλέπουσα εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς συμφέρον, εἰσαγάγῃ πραγματικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ βελτίωσιν τὴν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῆς λαῶν. Αἱ συστάσεις αὗται δὲν ἐπέφερον οὐδὲ μέχρι τοῦδε ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ εἶνε γνωστὸν οὐδέποτε ἡ Πύλη θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μεταρρυθμίσεων. Ὡς ἐκ τούτου, ὅποταν τὰ διόφορα στοιχεῖα καλῶς γειωγῶσιν τὸ ἔδαφος καὶ τὴν κάμινον πληρώσωσιν εὐφλέκτων ὑλῶν, αἱ ἐδιαφερόμεναι δυνάμεις ἐπεμβαίνουσαι θὰ ἐπιβάλωσι, βίᾳ, τὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ θὰ καταστήσωσι τὴν θελήσιν αὐτῶν σεβαστὴν. Τὰ ὑπὸ τῆς Τουρκίας λαμβανόμενα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου εἰσὶν αὐτόχρημα κωμικά καὶ συντελοῦσι μᾶλλον εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῶν δυσχερειῶν. Οἱ κατάσκοποι τοὺς ὁποίους διασπείρει εἰς τὰ διάφορα μέρη εἰς κυρίως ἀνθρωποὶ τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης καὶ προσπαθοῦσι διὰ ψευδῶν ἀνακοινώσεων καὶ ἀνυπάρχων γεγονότων νὰ ἐνοχοποιήσωσι πρόσωπα καὶ ἐξασφαλίσωσιν οὕτω τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ποραιμονίαν αὐτῶν. Ἀπορίας ὅμως ἄξιον μᾶς φαίνεται πῶς ἡ ἀνοχὴ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ πλεῖστα ζητήματα ἐφθασε μέχρις ἐγκληματικότητος. Ἰδοὺ ὅτι ἐξεδίωξεν ἐκ Κερκύρας τὸν Μαχμουτ πασᾶ ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι αἱ προξενικαὶ συμβάσεις θὰ ἐπερατοῦντο. Ἐπερατώθησαν; Βεβαίως ὄχι. Ἰδοὺ ὅτι μεταχειρίζεται πᾶσαν ἐπιεικειαν εἰς τὰς σχέσεις αὐτῆς καὶ ὅμως αἱ καταπίσεις τῶν ἐν Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων δὲν ὑπέστησαν ὕψισιν. Μήπως ὁ Περτέφ τῆς Πρεβέζης θὰ ἀπέλυε τοὺς φυλακισθέντας κατὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα ἐὰν δὲν ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ ἀκέραιος τοῦ χαρακτῆρα βαλῆς Ἰωαννίνων θὰ ἐπραττε τοῦτο;

Διατὶ λοιπὸν ἀνέχεται τὴν ἐν Κερκύρᾳ παραμονὴν τοσούτων αἰσχροῦν κατασχέπων; Ἐκ τῆς γενικῆς τοῦ ζητήματος ἀπόψεως ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας ἄρχεται νέα ἀφορμὴ καταδιώξεως καὶ ἕκαστος ὅς λάβῃ τὰ μέτρα του. Ἡμεῖς διαλαλοῦμεν τοῦτο καὶ οὐδεὶς ὀφείλει νὰ εἶνε ἐπιλήσμων.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἀφ' οὗ ἐβασάνισεν αὐτοὺς ποικιλοτρόπως, ἀφ' οὗ τοὺς ἐκοσμήσεν εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ καθυγγρα μπουδρούμια ἐπὶ ἑνα ὁλόκληρον μῆνα στερησας αὐτοὺς τῆς οἰκιακῆς τῶν ἡσυχίας, ἐμποτίσας μὲ τοὺς πικροὺς χυμοὺς τοῦ φόβου καὶ τῆς τρομᾶρας, τοὺς ἀπέλυσεν ἐπὶ τέλους ὁ αἰμοδόρος Περτέφ τοὺς συλληφθέντας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ὡς πυροβολήσαντας παρὰ τὴν ἀστυνομικὴν διαταγὴν ὅς μὴ ὑποθέσῃ ὅμως κανεὶς ὅτι ἄνευ βλάβης τινὸς ἀπελύθησαν οἱ συλληφθέντες ὅχι· ἡ συνεχὴς καὶ συστηματικὴ ἐκφόβησις καὶ κωλοποιήσις αὐτῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἔσχεν ἐπ' αὐτοὺς ἀλγεινὴν καὶ ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν, ἡ ὁποία εἰς τὸν προσέχοντα τὸν νοῦν προβάλλει αὕτη πασιφανὴς καὶ ἀποτρόπαιος.

Τοὺς βλέπει οἷους δειλοὺς, δειλοὺς, τρέμοντας εἰς τὴν παραμικρὰν ταραχὴν, εἰς τὸν παραμικρὸν θόρυβον νομίζοντες ὅτι ἀπὸ παντοῦ προβάλλει ἡ εἰκὼν τοῦ Περτέφ, ὁ ὁποῖος σπεύδει νὰ τοὺς συλλάβῃ πάλιν εἰς τοὺς ὀρεῖς καὶ ἀλγεινοτάτους ὄνυχάς του· καὶ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῶν χριστιανῶν διστάζουσι νὰ ὁμιλήσωσι μὲ τὸ παραμικρὸν ἐξαφνίζονται καὶ συχνὰ παρατηροῦσι περὶ ἑαυτοῦς ὑποπτέοντες κατασκοπεῖαν. Ὁ ἐκφοβισμὸς τῆς ἐξορίας τόσο ἐγχεῖ ταράξει αὐτοὺς, ὥστε νομίζουσιν, ὅτι ἀκόμη δὲν ἀπηλλάχθησαν· πρέπει δὲ νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ἐξορία εἶνε τὸ δεινότερον φόβητρον τῶν ὑποδούλων καὶ δικαίως· διότι ἐξορία δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ βέβαιος θάνατος κατόπιν ἀλγεινοτάτων καὶ μακρῶν βασάνων. Εἰς τοὺς συνεδεύοντας τοὺς ἐξορίστους ἀγρόικους καὶ αἰμοδόρους στρατιώτας δίδεται διαταγὴ, ἀφ' οὗ βασανίσωσιν αὐτοὺς διὰ τῶν σκληροτέρων βασάνων, ἀφ' οὗ κατατρομάξωσιν αὐτοὺς κάθε στιγμὴν μὲ τὸν θάνατον, ἐπὶ τέλους θανατοῦσιν αὐτοὺς καὶ ἔρχονται ἔπειτα λέγοντες εἰς τὰς ἀρχὰς ὅτι ἀπέθανον καθ' ὁδόν· πολὺ δικαίως λοιπὸν πάντες τρέμομεν εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐξορίας.

Ἐφημέρη δὲ ἡ ἐξορία μὲ ὅλας τὰς ἀπαισίας αὐτῆς ὕψους κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κομιτῶν· τότε φοβούμενη καὶ τρέμουσα ἡ κυβερνήσις τὴν ὑπαρξίν κομιτῶν καὶ ἐντὸς τοῦ κράτους εἶχε συστήσει τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν σιγὴν κατεδίκαζον τοὺς καταγγελλομένους εἰς ἐξορίαν· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πᾶσιν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἡ ἐξορία δὲν ἔπαυσε καὶ ἀπειροὶ διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ ἤσαν οἰκτροτάτοι θάνατοι, ὅχι διότι ὑπῆρχον κομιτᾶς καὶ μέλη αὐτῶν, ἀλλ' οἱ Τούρκοι εὖρον εὐλόγον καὶ βέβαιον μέσον, δι' οὗ ἀπηλλάσσοντο τῶν ὀχληρῶν εἰς αὐτοὺς χριστιανῶν καὶ ἐξεδικούντο αὐτοὺς, ὅσους δυσχεροῦντο μὲ τινα, ἰδίως ὅμως μετεχειρίζοντο τὸν ἐκφοβισμὸν τοῦτον πρὸς ἀργυρολογίαν, προσεκαλοῦν τοὺς εὐπόρους καὶ ἐξήτουν ἀπὸ αὐτῶν χρήματα, ὅσους ὅμως ἐλάμβανον ἀνητικὴν ἀπάντησιν, ἐξερρόβον αὐτοὺς ὅτι θέλουσι τοὺς καταγγεῖλει ὡς κομιτῆς καὶ οὕτω εὐχερῶς ἐπετύγγανον τοῦ σκοποῦ τῶν.

Αὐτὸς οὗτος ὁ Περτέφ, καίμαχας ὢν ἐν Ν. Λοῦρα τοῦτον τὸν ἐκφοβισμὸν μετεχειρίζετο συχνὰ πρὸς ἀργυρολογίαν πρὸ ὀλίγων ἐτι ἐτῶν, ὅτε ἐμᾶστιζε καὶ ἐκτελάει τὴν ἐπαρχίαν ἐ-

— Ἠγγέλθει ἐκ Πατρῶν ὁ θάνατος τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης **Θόδωρ Καρακίριον**. Ὁ μεταστάς ἡσὺ υἱὸς τοῦ μακαρίου Μπενέζου Ρούφου ὁρχαίου πολιτευτοῦ, καὶ τῆς Μαρίας Γεωργίου Κουντουριώτου, γεννηθεὶς τὴν 13 Μαρτίου τοῦ 1839. Τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐπύκνωσε ἐν Ἀθήναις καὶ Παριεῖσι, καὶ δὲ 1862 ἐξελέγη πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἑθνικὴν συνέλευσιν. Τῇ 1866 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς, ἔκτοτε δὲ ἀεὶ διὰ διαδοχὰς ἀντεπρόσωπον ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, ἀποτυγχόνον μόνον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1885 καὶ 1890 καὶ τὸν 1895, ὅτε ἀνταγωνισθεὶς τὸν ἀείμνηστον Ἀγρίλλεα Γεωργοκωστόπουλον, ἀνῆλθοντα εἰς τὰς τάξεις τοῦ Δημοκρατικῆς κόμματος, Ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐγένετο ὁς, ὑπὸ τὸν Δελφικὸν νόμον κατὰ τὸ 1871 καὶ ὑπὸ τὸν Τρικοῦπιν τῷ 1890. Ὡς αὐτὸς ἐγένετο Δημάρχος Πατρῶν τῷ 1879 καὶ τῷ 1895, δὲν ἐξελέγη δὲ κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1899, ὅτε καὶ πάλιν εἶχε θέσιν ἀποφυγιστικῆς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γρονθῆτος ὑπέσκαψε τὴν ὑγίειαν αὐτοῦ, ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸν εἰς τὸν τάφον προήθεε μετὰ μακρὰν ἀπονοίας. Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐλύπησε πᾶσαν τὴν Κοινωνίαν τῶν Πατρῶν, παρ' ἧ ἡ τοῦ προσωπικοῦ καὶ δημοφιλίας. Ὁ πρίεδρος τῆς Βουλῆς τῆς

λεγραφικῶς παρεκάλεσε τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας, ὅπως καταθέσῃ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς στέφανος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ βουλευτοῦ Θάνου Καννακάρη. Διεβίβασε καὶ συλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάτος. Ἀνεχώρησαν προχθὲς τὴν μεσημβρίαν μετὰ τὸ τελευταῖον τραῖνον διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Θάνου Καννακάρη οἱ Συνάρχηγοι κ. κ. Γ. Θεοτόκης καὶ Ἀνάρχυρος Σιμόπουλος. Ἡ Β. Οἰκογένεια ἀπέστειλε πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος πολυτελοῦς θερμότητος συλλυπητήριον τηλεγράφημα.

Μελέτη περὶ τῆς Ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἱερῶν μνημοσύνων.
— Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ ἀκάματος διευθυντής τῆς Ριζαρείου Σχολῆς Σεβασμιώτατος ἅγιος Πενταπόλεως κ. Νεκτάριος Κεφαλᾶς, ἐδημοσίευσε πρὸ τινος τοῦ δευτέρου νῦν καὶ ὅλως ἐπεξεργασμένων ἐν ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἔργων, χρήσιμον εἰς πάντα πολίτην. Ἀποτελεῖται ἐκ 232 πυκνῶς τετυπωμένων σελίδων καὶ τιμᾶται ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ δια μόνον δραχμῆς, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 2. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ βιβλίου τούτου ὁ συγγραφεὺς ὁρμήθη ἐκ τῆς θεωρηθείσης ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν πρὸς τὰ ἱερώτατα τῶν καθηκόντων αὐτῶν πρὸς τοὺς κεκοιμημένους γονεῖς καὶ ἀδελφούς αὐτῶν, ἔνεκεν ἀγνοίας τῆς σπουδαϊότητος καὶ ἀναγκαιότητος τῶν ἱερῶν τῆς ἐκ-

κλησίας μνημοσύνων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προσηγνομένης τοῖς ἐν Κυρίῳ τελευτήσασιν ψυχικῆς ὠφελείας, ἧς καὶ αὐτοὶ μέτοχοι γίνονται ἀπολαμβάνοντες παρὰ Θεοῦ πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀπερχομένους εὐεργεσίαν, καὶ τὰς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεις αὐτῶν πρὸς σωτηρίαν τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν. Κύριος δὲ σκοπὸς τῆς δημοσιεύσεως τῆς μελέτης ταύτης ἐστὶν ἔνθεν μεν ἡ διδασκαλία τῶν μὴ ὀρθῶς φρονούντων περὶ τῶν ἱερῶν Μνημοσύνων, καὶ τὴν σπουδαϊότητα αὐτῶν ἀθετούντων καὶ μὴ τὰς τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν διατάξεις ἐπομένον, ἀλλ' αἰετοτε ἐνισχυμένων καὶ ἀποδείξεις καὶ μαρτύρια καὶ πειστήρια ἐπιζητούντων καὶ τὴν πίστιν ἐν τοῖς σωτηριωδέστατοις ἀθετούντων; ἔνθεν δὲ ἡ ὑποστήριξις τῶν ἀληθινῶν καὶ τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων, καὶ ἡ ἐδραίωσις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν πιστῶν τῶν σαλευομένων ἐξ ἀγνοίας ἐν τοῖς σωτηριωδέστατοις καὶ ἡ προφύλαξις αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἀποπλανήσεως ἐνεργουμένης διὰ τῆς κακῆς ἀπάτης, ὅπως ἐν ἐπιγνώσει καὶ καὶ ἐν πεποιθήσει τὰ τῆς Ἐκκλησίας κρατῶσιν ἀληθείας καὶ οὕτως ἐδραῖοι ἐν τῇ πίστει σταθερῶς βαίνουσιν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς σωτηρίας καὶ πλήρεις ἀγαθῶν ἐλπίδων πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου φθάσωσιν ἀπεκδεχόμενοι ἐν ἄλλῃ ψυχικῇ εὐρίνῃ τὴν ἐπηγγελμένην ἡμῖν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Δικαιεῖται δὲ εἰς δύο μέρη καὶ εἰς

κεφάλαια ἐν ὧν πέντε ἦτοι περὶ τῆς ψυχῆς, περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς; ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς; ἱστορικὰ μαρτύρια· ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία περὶ ἱερῶν μνημοσύνων· περὶ τῶν ἱερῶν μνημοσύνων, ὅτι λυσιτελεῖ καὶ ὅτι ἐξ ἀποστολικῆς παραδόσεως εἰσι παραδεδομένα· περὶ τῶν ὑστέρων ἦτοι μετὰ θάνατον. Τὸ ὅλον δὲ τοῦ συγγράμματος διακρίνει εὐκρίνεια ἰδεῶν, φράσις εὐληπτος καὶ βιβλικὴ μελέτη καὶ γνώσις τοῦ θεμάτος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Σωτήριος Κορτζῆς ἀπὸ Συροάκιν, φοιτητῆς τῆς Ἱετρικῆς ὑποβληθεὶς εἰς τὰ γενικά ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου παυήρει ἐγένετο δεκτὸς καὶ ἤρσεντο δεχθῆαι τὰς εὐχὰς τῶν φίλων καὶ συμπατριωτῶν ὅπως καὶ κατὰ τὰς προσεχέας διδακτορικὰς τὴν αὐτὴν δρέψῃ ἐπιτυχίαν. Εἰς τούτων τὰ συγχαρητήρια καὶ ἡμεῖς προσθετομεν τὰ ἰδικὰ μας καὶ χαίρομεν δι' ὃ καλὸς καὶ ἀριεὶς φίλος. ὁ τόσας δοκιμάσας πικρίας καὶ μετὰ τρουβάν ὑπομονῆς καὶ καρτερίας ἐφοδικοθεῖς προσεγγίζει εἰς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐπιδεικνύων ἀξίαν θαύμαστον ἐπίδοσιν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἐπιστήμης, προσελκεῖ δὲ δι' αὐτῶν τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Γρανιτοπούλαν τῶν Κουρηντῶν ὁ κ. Δικμαντῆς Πετσανᾶς.

— Εἰδοποιεῖται ἐκεῖνοι τῶν συνδρομητῶν, οἵτινες κωφεύουσι καὶ ἀδιαφοροῦν νὰ ἀποστείλουν τὴν συνδρομήν των δι' ἃν ἐξακολουθῶσιν οὕτως φερόμενοι, θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των.

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

(ἴδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμεν. φύλ.)

Εἰσῆλθεν ὁ Αἰθίοψ (μαῦρος) εἰς τὴν αἵθουσαν καὶ ἐπροσκύνησε· τοῦτο δὲ βεβαίως ἦτο τὸ σύνθημα. Ἠγειραν τὸν Ἀλῆν τὰ ἴδια πρόσωπα.

Ἐξερχομένου τοῦ Ἀλῆ διὰ τῶν ὑποδοστικῶν αὐτὸν ἀρχόντων, ἠκούσθη παιδικὴ φωνὴ «ὁ τυράννος».

Τὸ λέγω καὶ τὸ εἶπον πολλάκις εἰς τοὺς οἰκείους μου· ἦμην οὐχὶ μόνον αὐτήκοος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ γράφοντος τοῦτο γέροντος ἐξῆλθε· βεβαίως, ἀκούων ἐν τῇ οἰκίᾳ νὰ προσαγορεύηται ὁ Ἀλῆς τυράννος, δὲν ἐδυσκολευόμην νὰ προφέρω τὴν λέξιν αὐτὴν εἰς ἐγκώμιόν του. Αἱ ὁμιλίαι τόσου πλήθους ἱσταμένου ἐπὶ τῶν κραθῶτων τὴν παιδικὴν φωνὴν μου τὴν κατέπνιξαν· φίλων δὲ ὄντων τῶν πάντων, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προδοθῇ· ἄλλως ὁ Ἀλῆς ὑπεροψήθη καὶ οὐκ ἐπείσθη, ὁ Γκάγκας γέρον, ὁ Σταῦρος Ἰωάννου ἐπίσης, δὲν εἶχον ὀξείαν τὴν ἀκοήν, οὐδὲ βεβαίως κατεδεχοντο νὰ δώσουν προσοχὴν οἱ δύο τελευταῖοι. Μόλις ἐπρόφθασα νὰ ἐκφέρω τὴν λέξιν αὐτὴν, καὶ ἀμέσως ἡ νταντά μου μοῦ στουπώνει τὸ στόμα μετὰ τὸ μανδύλιν τῆς καὶ μετὰφέρει ἐντὸς δωματίου σκεπάζουσα με μετὰ δύο καὶ τρία παπλώματα. Ὡς παιδί βεβαίως ἠδυνάμην νὰ ἐξοκέλω καὶ εἰς τρανότερας φωνάς, ἀλλ' ἡ νταντά μου ἦτο φρόνιμος καὶ ἐπρόλαβε τὸ κακόν.

Τὰ μεγάλα ἔξοδα, τὰ ὅποια ἔκαμεν ἡ θεία μου εἰς δῶρα καὶ τὸ δαῖπνον, καὶ τὰ ὅποια, ὡς ἔλεγον καὶ ἤκουσα καὶ ἀπὸ τοῦ στόμα τοῦ ἰδίου Μιχαὴλ Χριστάρη ἐν Τεργέστη κατὰ τὴν εἰς Βλαχίαν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπὸ Λιθόρνου, ὅπου εἶχον καταφύγει μετὰ τὸν ἡγεμόνα Καρτζῆν, ἀνέβαινον εἰς γρόσια 20,000 τοῦ καιροῦ ἐκεῖνου, πκώργισαν τὸν εἰρημένον κατὰ τῆς νόμης του, καὶ τὰ γράμματά του δὲν ἦσαν πλέον ἢ σειρά ἐπιπλήξεων· οὐχ ἦτον ὅμως τακτικὰ ὡς πατὴρ ἐφρόντιζε καὶ ἔστειλε τ' ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας.

Ὁ Μιχαὴλ Χριστάρης, εἰς τῶν θεμελιωτῶν τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, εἶχεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ τὴν καταστροφὴν τῆς τυραννίας, καὶ τὰ χρήματα, ὅσα εἶχεν εἰς χεῖράς του, τὰ ἀφιέρωσε διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Αὐτὸς πρῶτος ἔρριψε τὸ πρῶτον πυροβόλον κατὰ τῆς τυραννίας.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔργων τοῦ μετέφρασε καὶ τὴν τραγωδίαν τοῦ Βολταίρου, τὸν Βροῦ-

τον· καὶ ἡ τραγωδία αὐτὴ παρεστάθη εἰς Βουκουρέστιον, καὶ ὁ εὐδοκίμησας ὑποκριτὴς Ἀριστίδης ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν Χριστάρη.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἱεροῦ λόγου ἦτο ὁ πρωτεργάτης καὶ δι' ἐξόδων τοῦ κατὰ μέγα μέρος κατηρτίσθη αὐτός. Ἰατρός Ἕλληνας καὶ Ἑλληνικώτατος ἡγεμὼν τὰ πάντα προπρεσκεύασαν ὑπὲρ εὐδωσέως τοῦ ἔργου, ὑπὲρ εὐδωσέως τοῦ ἔργου, ὑπὲρ ἐλευθερίας, τοῦ ὁποῦ ἡ εὐδωσις εἰς ξένον τόπον ἦτο βεβαίως δύσκολον νὰ ἐπιτύχη, καὶ τὸ ὅποσον σημαντικὸν πρόσωπον Βλάχου ἦτο ἐτοιμον νὰ καταστρέψῃ διὰ προδοσίας.

Ποῖος ἦτο ὁ προδότης;

Ὁ μακαρίτης Χριστάρης ἀπέθανεν ἐνταῦθα ὑπερῆλιξ πάσχων ἀπὸ ὕδρωπα. Πνέων τὰ λοιπὰ, ἐνῶ παρεκαθήμην πλησίον του, οὐδενὸς ἑτέρου παρόντος, διότι δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ ἄλλον κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, χώνει τὸ χεῖρ τοῦ ὑπὸ τὸ προσκέφαλόν του καὶ ἐξάγει ἐν μαχαίριδιον καὶ μίαν σφραγίδα.

Λάβε, μοι λέγει. Τοῦτο τὸ μαχαίριδιον εἶναι τὸ ὅπλον, μετὰ τὸ ὅποσον ἀπέστειλα εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὸν προδότην Βλαδιμηρέσκον. Ἡ σφραγὶς αὕτη εἶναι ἐκεῖνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐσφράγιζα τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας. Φύλαξον καὶ ἀφῆσον αὐτὰ εἰς τοὺς ἀπογόνους εἰς μνήμην μου.

Τὴν σφραγίδα τὴν ἔχω καὶ τὴν φυλάττω ὡς κειμήλιον, τὸ μαχαίριδιον κατὰ τὸ 1852 μεταβίβοντός μου εἰς Πελοπόννησον ἔπρεσεν ἐκ τοῦ κόλπου μου εἰς τὴν θάλασσαν ἐντὸς τοῦ λιμένος Καλαμικίου κατὰ τὴν ἐκ τῆς κλίμακος κατὰβάσιν μου. Ἐφερεν ἀκομή τὸ μαχαίριδιον ἐκεῖνο σημεῖα τῆς ἀφαιμάξεως.

Δύο λοιπὸν Ἰωαννῖται ἐφάρευσαν δύο προδότας, ὁ Χριστάρης τὸν Βλαδιμηρέσκον καὶ ὁ Τζακάλωφ τὸν Διάκον εἰς τὴν Ἱερειάδα τῆς Ὑδρας (ἀντιπέραν), ὅστις ἀπῆρχετο εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ πρὸδῶσιν τὴν ἑταιρίαν.

Ἐπέπρωτο, ὃ ἱερὰ σκιά, ἡ πατρίς μας νὰ στενάζῃ ἀκομή ὑπὸ τὸν βαρβαρὸν ζυγόν, ἀλλ' ἡ ὥρα ἐφθασεν· ἡ Ἀλβανικὴ φυλὴ, Μαχμεθνοὶ καὶ Χριστιανοί, θὰ ἐννοήσουν, τί συμφορὴ εἰς τὴν Ἠπειρὸν, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι εἰς τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα τὸ 1)3 σχεδὸν εἶναι Ἀλβανικὴ φυλὴ, καὶ ὅταν ἴδουν πόσον εὐτυχὸν διὰ τῆς εὐνορίας, βεβαίως θ' ἀπλώσουν φιλικὰς χεῖρας εἰς τὴν μητέρα των Ἑλλάδα· ἀλλὰ, διὰ τὴν ἀνομίαν ἡ πόλη τοιαύτης πελώριας πολιτικῆς οἰκοδομῆς, ἀπαιτοῦνται νοῦς καὶ βραχίον ἰσχυρότατα. Εὐχόμεναι τοῦτο ἀπὸ καρδίας καὶ νὰ ζήσω νὰ τὸ ἴδω.

Ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ γράψω ὅσα ἐγράψα ἀνωτέρω, ὅχι βεβαίως πρὸς τέρψιν, ἀλλ' εἰς πληροφορίαν τῶν περιέργων· ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μαθάνουν παρόμοια γεγονότα, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς σοφοὺς, ὅσοι θέλουν νὰ ἀσφαλθῶσιν εἰς συγγραφὰς ἱστοριῶν, αὐτὰ δὲν θὰ εἶναι ἀχρηστά. Τώρα πλέον μεταβαίνο εἰς τὰ κατ' ἐμέ.

Ἐνόσησα νόσον βαρεῖαν, ἐλκώδη τύφον ἐμεινα κλινῆρης ἐπὶ ἔτος σχεδόν· ἦμην δὲ εἰς ἀνάρρωσιν, ὅτε ὁ σουλτάνος ὀργισθεὶς ἀπεφάσισε τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀλῆ. Ὁ Ἀλῆς ἡτοιμάζετο δραστηρίως, ἐγείρων προχώματα καὶ χάνδρας περὶ τῆς ἐκτεταμένης πόλεως, οἱ δὲ Ἰωαννῖται, προβλέποντες τὰ δεινὰ, ἀπεφάσισαν τὴν ἐκ τῆς πόλεως ἐξόδον των, ὅσοι εἶχον τὰ μέσα. Αἱ οἰκογένειαι μας προητοίμασαν τὰ παιδία πρῶτον ἐγὼ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου καὶ ἐνὸς ἐξαδέλφου μου προσπορεύθημεν περὶ συνοδευόμενοι ἀπὸ τὴν γρατάν προμητορά μας. Τὴν νύκτα ἐπέδθημεν ἐπὶ μονοζύλου, ὅπως διὰ τῆς λίμνης ἀποφύγωμεν τὴν σύλληψιν μας, διότι ὁ Ἀλῆς διὰ κήρυκος εἶχεν ἀπαγορεύσει τὴν ἐξόδον οἰκογενειῶν· ἀλλ' οἱ φύλακες Ἀλβανοὶ ἔξυπνοι ἐφύλακσον ὅλον τὸ παραλίμιον ὅθεν ἐπέσκαμεν εἰς χεῖράς των. Τὸ πρῶτον δι' ὀλίγων χρημάτων ἐμείναμεν ἐλεύθεροι. Ἐνθυμούμαι τὴν καλωσύνην τοῦ ἀρχιφύλακος, καὶ τὴν ἐκτίμω τὸν χαρακτήρα τῆς Ἀλβανικῆς φυλῆς τῶν κάτω μερῶν, ὅθεν κατήγοντο οἱ φρουροὶ τῆς πόλεως ἐν τῇ ὑπαρεσίᾳ τοῦ Ἀλῆ.

Οἱ Ἰωαννῖται, βλέποντες τὰς δυσκολίας τῆς ἐξόδου καὶ ὅτι ἡ λίμνη αὕτη δὲν ἦτο ἐλευθέρη, ἀπεφάσισαν ν' ἀγοράσουν τὴν φρουράν, καὶ καταβλήσαντων τῶν ἀναγκαίων χρημάτων ἡ ἐξόδος ἐμείνεν ἐλευθέρη· οἱ δὲ φρουροί, ἀπλησμένοι διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἀλῆ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγένοντο ἄφαντοι, καὶ ὁ Ἀλῆς ἔμεινε ἐντὸς τοῦ φρουρίου μόνον μετὰ 500 ἰππεῖς Γάγκηδες καὶ τινὰς πιστοὺς ὀπλοφόρους καὶ πυροβολιστάς.

Ἐξῆλθεν ἡ οἰκογένειά μας καὶ ἐπορεύθημεν εἰς τὸ χωρίον Περμαμένον, ἀπέχον ἀπὸ τῶν Ἰωαννινῶν δύο ἢ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας. Τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι ἡ πατρίς τῶν ἀειμνήστων Ζωσιμάδων.

Κατὰ τὴν πορείαν μας καὶ μετὰ τῆς ἀφίξεώς μας εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον ἃς ἐνθυμηθῶμεν καθ' ὁδὸν καὶ τὸν ἐξῶχον ἱατρὸν καὶ ποιητὴν Ἰωάννην Βηλαρῶν.

(ἀκολουθεῖ)